

[Ib Nørlund]

Men ellers har regeringen jo lagt vægt på, at det ikke skulle fremtræde som noget særligt at være medlem af Europa-Parlamentet, og det kan man godt forstå, når valgkampen står så nær for, som den gør. Det er også den nervøsitet, der åbenbart har hersket, der gør, at man siger, man foreløbig vil have nationale ordninger.

Men jeg synes, man må understrege, at det faktisk er noget foreløbigt. Der står i bemærkningerne og på forskellig vis i lovforslagene, at der her er tale om, at man vil arbejde videre med at få oprettet en fællesskabsordning, sådan at lønningerne skal ske af EF-Parlamentet og så formentlig på et helt andet grundlag end det, man taler om nu. Det er altså harmoniseringen, der også skal slå igennem på de felter, og når man først har fået ørerne i maskinen, på den måde man planlægger nu, bliver man selvfølgelig trukket videre og videre med.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at man ud over grundbeløbet og omkostningstillægget også opererer med noget, som fuldstændig er gummiparagraffer. Det, der siges dér med hensyn til rejsegodtgørelse osv., er noget, som i allerhøjeste grad kan forandre sig, og hvis indhold det er meget svært at overskue. Så vidt jeg har set andre steder, opretholdes f. eks. rejseudgifterne på det grundlag, at der gives et fast beløb, tilsyneladende svarende nogenlunde til første classes fly, og at det så er parlamentsmedlemmet tilladt at operere med pengene, som han nu vil, ved at sætte sig ind på de billige pladser og få de fordele, der følger deraf, og alt sådan noget. Det er dog ting, som også burde lægges åbent frem, også lige her op til valget.

Jeg vil også spørge, hvad der egentlig er tænkt med § 1, stk. 3, om, at finansministeren kan ændre omkostningstillægget med henblik på tilpasning til den omkostningsdækning, der fra Europa-Parlamentet ydes repræsentanterne. Det kan jo være en tilpasning i forskellige retninger lidt efter forholdene, og det synes jeg også man skulle være opmærksom på.

I øvrigt kan jeg sige for vores vedkommende, at vi med tilfredshed har bemærket, at Folkebevægelsen mod EF har gjort det klart, at de, der vælges på dens liste, ikke skal opnå nogen økonomiske fordele derved; også af den grund kan vi støtte denne liste.

Ole Vig Jensen (RV):

Det radikale venstre kan give tilslutning til grundprincipperne i finansministerens forslag om vederlag til danske repræsentanter i Europa-Parlamentet. Man kunne med god grund gøre sig overvejelser om vederlagets størrelse, sådan som hr. Poul Schlüter gjorde det, men vi finder altså, at det forslag, der her foreligger, og som ved flere lejligheder vel i øvrigt har været diskuteret partierne imellem, er tilpas velafbalanceret.

Grundvederlaget fastsættes som et grundvederlag for folketingsmedlemmer, men således at der ikke ydes folketingsvederlag, når et medlem af EF søger orlov for at bestride sit hverv. Med denne ordning får alle medlemmer af EF samme grundvederlag, ganske uanset om de er medlemmer af folketinget eller ej, og dette må være den rimeligste ordning. Det ville efter vores opfattelse ikke være rimeligt at gøre en særlig undtagelse, således at folketingsmedlemmer med dobbeltmandat ikke skulle have vederlag for arbejdet i EF.

Ud over grundvederlaget foreslås det at yde de EF-medlemmer, der ikke er medlemmer af folketinget, et omkostningstillæg efter nøjagtig samme regler som for folketingets medlemmer. Også denne ordning forekommer os alt taget i betragtning at være den rimeligste. Det vil være svært at argumentere for, at EF-medlemmer, der ikke er medlemmer af folketinget – og det vil sandsynligvis være de fleste af de 15, der bliver valgt her den 7. juni – skulle have et omkostningsvederlag, der enten var højere eller lavere end det, der tilkommer medlemmer af folketinget.

Pensionsreglerne skal jeg ikke gøre nogen bemærkninger til, de forekommer os ligeledes forstandigt udformet. Vi kan således give tilslutning til begge de foreliggende lovforslag.

Chr. Christensen (KrF):

Vi finder i kristeligt folkeparti, at arbejdet i det nye Europa-Parlament er så vigtigt og så omfangsrigt, at det ikke vil være rimeligt samtidig at forene det med et mandat i folketinget; derfor har vi besluttet, at man ikke kan sidde begge steder.

Men vi finder i øvrigt de to lovforslag så rimelige og velafbalancerede i forhold til af-